

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce **Mgr. M. H.**, bytem Z., S. 46, proti žalovanému **Českému úřadu zeměměřickému a katastrálnímu**, se sídlem v Praze 8, Pod sídlištěm 1800/9, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Českého úřadu zeměměřického a katastrálního ze dne 8. 4. 2015, č. j. ČÚZK-04031/2015-1

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí předsedy Českého úřadu zeměměřického a katastrálního ze dne 8. 4. 2015, kterým byla částečně odmítnuta žádost žalobce o databázový výstup z katastru nemovitostí, podaná podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“).

Žalobce v podané žalobě namítl, že dne 2. 3. 2015 požádal Český úřad zeměměřický a katastrální, aby mu poskytl následující informace:

- 1) *Databázový výstup z katastru nemovitostí s cenovými údaji bez osobních údajů v elektronické podobě v běžném datovém strojově zpracovatelném formátu od data 1. 1. 2014 do data vyhotovení požadavku za katastry obce Teplice v severních Čechách. Za účelem využití jako podkladu pro tvorbu cenové mapy.*

- 2) *Jaký databázový systém (informační systém) je použit na správu katastru nemovitostí, jaké výstupní datové formáty umožňuje exportovat a zda umožňuje tento databázový systém tvorbu dotazů na databázi, tedy vyselektovat osobní údaje.*

Žalobce v podané žalobě namítl, že Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „Úřad“) k druhé části žádosti uvedl, že používá pro správu katastru nemovitostí databázový systém Oracle, přičemž databázové výstupy jsou poskytovány ve formátu CSV a že systém umožňuje tvorbu dotazů do databáze.

Žalobce dále uvedl, že první část žádosti byla odmítnuta rozhodnutím Úřadu ze dne 9. 3. 2015. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že požadované informace jsou vyňaty z působnosti zákona č. 106/1999 Sb., jelikož ten se nevztahuje na poskytování informací, pokud jejich poskytování upravuje zvláštní zákon. Za zvláštní zákon je nutno považovat zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen katastrální zákon), přičemž podle názorů Úřadu lze informace poskytovat pouze v režimu tohoto zákona a požadované údaje poskytovány nejsou.

Žalobce má za to, že tvrzení žalovaného není zákonným důvodem pro neposkytnutí dat z katastru nemovitostí v elektronické podobě za přiměřenou úplatu, proto podal proti uvedenému rozhodnutí Českého úřadu zeměměřického a katastrálního rozklad, o kterém rozhodl předseda Úřadu žalobu napadeným rozhodnutím, jímž původní zamítavé rozhodnutí potvrdil s odkazem na ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., podle něhož se zákon nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací. Takovým zvláštním zákonem je zákon katastrální. Podle ustanovení § 10 odst. 2 z katastrálního zákona lze cenové údaje poskytnout zejména ve formě tiskového výstupu, lze je poskytnout v jiném rozsahu a jiné struktuře, než jaké umožňuje informační systém katastru nemovitostí za podmínek ustanovení § 15 odst. 2 vyhlášky č. 358/2013 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Vyhláška“), a to pouze osobě, která na jejich poskytnutí prokáže právní zájem, nebo jiný vážný důvod, což žadatel neprokázal. V daném případě nejde o technický problém informačního systému, ale o nesplnění podmínek stanovených katastrálním zákonem a vyhláškou.

Žalobce v podané žalobě namítl, že není pravdou, že katastr je zdrojem informací, který může sloužit pouze k zákonným účelům, vyjmenovaných v ustanovení § 1 odst. 2 katastrálního zákona. Žalobce má za to, že povinné subjekty jsou povinny poskytovat informace z celého rozsahu informací, které mají, nikoliv jen ty, jejíž specifický postup poskytování je popsán ve zvláštním zákoně.

Žalobce má za to, že skutečnost, že zákon vyjmenovává jeden z účelů použití informací z katastru nemovitostí, ještě neznamená, že jiné účely jsou zakázány, což by neodpovídalo článku 17 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Za nesprávné považuje žalobce tvrzení žalovaného v rozhodnutí o rozkladu, že z ustanovení § 11 a 12 a příloh č. 4 a 5 Vyhlášky jednoznačně vyplývá, že cenové údaje se v elektronické podobě formou dálkového přístupu neposkytují. I kdyby tomu tak bylo, žadatel nepožadoval poskytnutí informací formou dálkového přístupu, ale souhlasil i s poskytnutím v elektronické podobě na nosiči jako výstup z databáze. Uvedená ustanovení prováděcího

předpisu nemohou omezit rozsah práva na informace, výklad této vyhlášky způsobem, jakým to provedl žalovaný, je neústavní a vyhlášky neobsahují zákazovou či ochranou normu, která by vylučovala poskytování některého typu informací. Uvádějí pouze pozitivní formu poskytnutí, ale neomezují negativně nějakou jinou formu či obsah poskytovaných informací.

Žalobce má za to, že ze všech v žalobě uvedených skutečností vyplývá, že katastrální zákon není v této věci komplexní právní úpravou a není zvláštním předpisem o poskytování informací, protože pouze doplňuje a upravuje podmínky pro vydávání údajů, výpisů, opisů, nebo kopií z katastrálního operátu a podmínky dálkového přístupu. Žalobci nešlo o dálkový přístup, ale databázový výstup z katastru nemovitostí s cenovými údaji bez osobních údajů, a to v elektronické podobě a v běžném datovém strojově zpracovatelném formátu, jedná se tedy o údaje v katastru v elektronické podobě a argumentace uvedená žalovaným v napadeném rozhodnutí je zcela scestná. Podle názoru žalobce je klíčová otázka, zda informační systém katastru umožňuje poskytnutí požadovaných údajů, na to Úřad odpověděl sdělením, že používá pro správu katastru nemovitostí databázový systém Oracle, přičemž databázové výstupy jsou poskytovány ve formátu CSV a že systém umožňuje tvorbu dotazů do databáze. Z tohoto důvodu má žalobce za to, že žaloba je podaná důvodně.

Žalovaný správní úřad ve vyjádření v podané žalobě uvedl, že byly dány důvody pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, nesouhlasí s argumentací žalobce a setrvává na svém stanovisku, že poskytování údajů z katastru je speciálně upraveno katastrálním zákonem ve spojení s Vyhláškou, a proto je v souladu s ustanovením § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., vyňato z působnosti tohoto zákona. Na katastrální zákon se odkazuje i poznámka pod čarou k ustanovení § 2 odst. 3 informačního zákona.

Pokud žalobce nesouhlasí s tím, že údaje katastru lze užít jen k účelům uvedených v ustanovení § 1 odst. 2 katastrálního zákona, pak žalovaný odkazuje na ustanovení § 53 katastrálního zákona, v němž je toto výslovně uvedeno.

Podle ustanovení § 55 odst. 4 katastrálního zákona platí, že se údaje katastru poskytují i v jiné formě, stanovené prováděcím právním předpisem. Tím je zmíněná Vyhláška, která – mimo jiné - upravuje formu poskytovaných údajů z katastru a úplaty za poskytování údajů z katastru, pokud nejsou stanoveny jiným právním předpisem. Z ustanovení § 10 odst. 2 Vyhlášky vyplývá, že cenové údaje se poskytují ve formě tiskového výstupu, tiskové výstupy se poskytují za úplatu stanovenou v příloze č. 3 k této Vyhlášce. Tento výstup byl žalobci nabídnut, což žalobce nerozporuje. Žalovaný proto nepochybil, pokud odmítl poskytnutí žalobcem požadovaných informací v režimu zákona č. 106/1999 Sb.

Průběh správního řízení před Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním vyplývá podrobně z podané žaloby a těmto rozhodným skutečnostem koresponduje i popis skutkových okolností uvedených žalovaným ve vyjádření k žalobě. Průběh dosavadního správního řízení byl mezi účastníky řízení nesporným, spornou je pouze otázka právní, tj. otázka výkladu příslušných ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím a katastrálního zákona.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním úřadem z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního vztahu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žádný z účastníků řízení

nepožádal výslovně o nařízení ústního jednání, vyjádřili tím žalobce i žalovaný správní úřad svůj souhlas se zamýšleným postupem soudu rozhodnout ve věci samé bez nařízení ústního jednání. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Věc soud posoudil takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž bylo pravomocně rozhodnuto o částečném odmítnutí jeho žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., a to – stručně řečeno – proto, že podle názoru Úřadu jsou žalobcem požadované informace vyňaty z působnosti zákona č. 106/1999 Sb. Důvodem pro tento závěr je podle žalovaného skutečnost, že zákon č. 106/1999 Sb. se nevztahuje na poskytování informací, pokud jejich poskytování upravuje zvláštní zákon, kterým je v posuzované věci zákon o katastru nemovitostí. Z uvedeného podle názoru žalovaného vyplývá, že informace žalobcem požadované jsou informace o katastru nemovitostí, které lze poskytovat pouze v režimu katastrálního zákona.

Podle § 2 odstavec 3 zákona č. 106/1999 Sb. se tento zákon nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.

Podle § 1 odstavec 2 katastrálního zákona je katastr zdrojem informací, které slouží a) k ochraně práv k nemovitostem, pro účely daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění, k ochraně životního prostředí, k ochraně nerostného bohatství, k ochraně zájmů státní památkové péče, pro rozvoj území, k oceňování nemovitostí, pro účely vědecké, hospodářské a statistické, b) pro tvorbu dalších informačních systémů sloužících k účelům uvedeným v písmenu a). Z komentářové literatury k uvedenému právnímu ustanovení vyplývá, že informační systémy jiných subjektů jsou vytvářeny podle jiných právních předpisů, ale s údaji katastru musí nakládat podle platné legislativy Českého úřadu zeměměřického a katastrálního. Údaje katastru získávají zmíněné subjekty na základě vyhlášky č. 358/2013 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí, a to buď v elektronické podobě, tj. výstupy hromadných dat převážně na technickém nosiči dat, nebo prostřednictvím dálkového přístupu, tj. obvykle pomocí webových služeb. Další možností poskytnutí údajů katastru pro jiný informační systém je vytvoření speciálních výstupů s omezením, že daný subjekt musí mít k vybraným datům vlastnický nebo jiný právní vztah. To se týká např. bank, pro které lze vybrat veškeré pozemky se zástavním právem ve prospěch té určité banky, která použije data pro svůj vlastní informační systém.

Podle § 53 katastrálního zákona údaje katastru lze užít jen k účelům uvedeným ve výše uvedeném § 1 odst. 2 téhož zákona. Šířit údaje katastru lze pouze se souhlasem Českého úřadu zeměměřického a katastrálního za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem.

Podle § 55 katastrálního zákona katastrální úřad na požádání vyhotoví z katastrálního operátu výpis, opis nebo kopii, jakož i identifikaci parcel. Výpisy, opisy nebo kopie z katastrálního operátu, jakož i identifikace parcel vyhotovené katastrálním úřadem ve formě stanovené prováděcím právním předpisem jsou veřejnými listinami prokazujícími stav evidovaný v katastru k okamžiku, který je na nich uveden. Pokud jsou poskytovány údaje katastru vedeny v elektronické podobě, poskytuje je kterýkoli katastrální úřad z celého území České republiky. K údajům katastru vedeným v elektronické podobě může každý získat

dálkový přístup pomocí počítačové sítě za úplatu a za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Údaje katastru se poskytují i v jiné formě stanovené prováděcím právním předpisem. Pokud právní předpis stanoví povinnost katastrálních úřadů předávat tyto údaje jiným orgánům veřejné moci, děje se tak bezúplatně. Údaje katastru ve formě podle odstavců 3 a 4 se poskytují územním samosprávným celkům k výkonu jejich působnosti bezúplatně. Údaje katastru ve formě podle odstavce 3 se k výkonu jejich působnosti poskytují bezúplatně i organizačním složkám státu. Na základě údajů katastru se poskytuje služba sledování změn v katastru zajišťující informování vlastníků a jiných oprávněných o postupu zápisů elektronickými prostředky. Z údajů katastru se vytváří souhrnné přehledy o půdním fondu, které Český úřad zeměměřický a katastrální zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Z uvedeného ustanovení podle názoru Městského soudu v Praze vyplývá, že Český úřad zeměměřický a katastrální poskytuje formou vlastní aplikace nebo webovou službou (WSDP) dálkový přístup k údajům katastru vedeným v elektronické podobě z celého území České republiky. Dálkový přístup se poskytuje na základě písemné žádosti podané na formuláři, jehož vzor je zveřejněn na jeho internetových stránkách. Dálkovým přístupem je možno získat výpis z katastru nemovitostí, informace o parcelách, informace o stavbách, informace o bytech a nebytových prostorech (jednotkách), přehled vlastnictví a evidenci práv pro osobu. Tyto údaje lze získat i prostřednictvím WSDP. Dálkovým přístupem lze dále získat výstupy poskytované zjednodušeným způsobem (rychlý bezplatný způsob získání základních údajů o nemovitostech a jejich vlastnicích), údaje o průběhu řízení, zobrazení přehledové a katastrální mapy (z území, kde katastrální mapa ještě nemá digitální formu, je poskytována orientační mapa parcel), kopie katastrální mapy ve formátu PDF a speciální výstupy, např. seznam parcel katastru v rámci katastrálního území.

Kromě formy nahlížení, výpisů, opisů nebo kopií ze souboru geodetických informací a ze souboru popisných informací a identifikace parcel poskytovaných ve formě veřejných listin a dálkového přístupu k údajům katastru jsou údaje z katastru poskytovány ve formě ověřených kopií písemností v listinné podobě, ověřených výstupů vzniklých převedením písemností v listinné nebo elektronické podobě nebo ověřených duplikátů písemností v elektronické podobě ze sbírky listin katastru, prostých kopií písemností v listinné podobě, prostých výstupů vzniklých převedením písemností v listinné nebo v elektronické podobě nebo prostých duplikátů písemností v elektronické podobě ze sbírky listin katastru. Dále ve formě reprografických kopií a tiskových výstupů z katastrálního operátu v případech, ve kterých nejde o poskytnutí údajů ve formě veřejných listin, ve formě údajů katastru v elektronické podobě, ve formě kopií katastrální mapy s orientačním zákresem pozemkové držby podle posledního dochovaného stavu grafického operátu pozemkového katastru či přidělového nebo scelovacího operátu a ve formě srovnávacích sestavení parcel dřívějších pozemkových evidencí s parcelami katastru.

S účinností od 1. 1. 2014, kdy nabyl účinnosti nový katastrální zákon, nabyla účinnosti i nová prováděcí vyhláška k tomuto zákonu - vyhláška Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 358/2013 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí, která nově upravuje podrobnosti týkající se sledování změn podle § 16 odst. 1 katastrálního zákona. Podle této vyhlášky jsou údaje katastru poskytovány jak ve formě výpisů, opisů a kopií, identifikací a dálkového přístupu, tak i v jiné formě, konkrétně ve formě nahlížení do katastru a ústních informací, ověřených nebo prostých kopií písemností v listinné podobě, ověřených výstupů vzniklých převedením písemností v listinné nebo elektronické podobě nebo

ověřených duplikátů písemností v elektronické podobě ze sbírky listin katastru, ve formě reprografických kopií a tiskových výstupů z katastrálního operátu, údajů katastru v elektronické podobě, kopií katastrální mapy s orientačním zákresem pozemkové držby podle posledního dochovaného stavu dřívější pozemkové evidence a dále ve formě srovnávacího sestavení parcel dřívějších pozemkových evidencí s parcelami katastru, sledování změn a souhrnných přehledů o půdním fondu z údajů katastru.

Podle § 1 Vyhlášky tato vyhláška upravuje podmínky pro poskytování údajů z katastru, formu poskytovaných údajů z katastru, podmínky šíření údajů z katastru, úplaty za poskytování údajů z katastru, pokud nejsou stanoveny jiným právním předpisem a podmínky poskytování služby sledování změn v katastru (dále jen „sledování změn“) zajišťující informování vlastníků a jiných oprávněných o postupu zápisů elektronickými prostředky.

Podle § 11 Vyhlášky z údajů katastru vedených v elektronické podobě poskytuje Úřad dálkovým přístupem výstupy takového obsahu a uspořádání, které umožňuje informační systém katastru nemovitostí. Dálkový přístup k údajům katastru poskytuje Úřad na základě písemné žádosti. Žádost se podává na formuláři, jehož vzor je zveřejněn na internetových stránkách Úřadu. Dálkový přístup k údajům katastru poskytuje Úřad formou vlastní aplikace nebo webovou službou. Pro získání dálkového přístupu ke každé z uvedených forem se podává samostatná žádost. Technické podrobnosti aplikace i webové služby Úřad zveřejní na internetových stránkách Úřadu. Úřad žadateli po založení zákaznického účtu sdělí údaje potřebné pro umožnění dálkového přístupu k údajům katastru. Úřad založí žadateli jeden zákaznický účet pro jedno připojení žadatele. Podúčty pro další připojení žadatele a jeho zaměstnanců si žadatel zakládá přímo prostřednictvím dálkového přístupu. Úřad uchovává v elektronické podobě veškeré sestavy údajů poskytnutých dálkovým přístupem.

Městský soud v Praze na základě výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

Soud sdílí právní názor, vyjádřený žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že katastrální zákon lze bez větších pochybností považovat ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím za komplexní a speciální právní úpravu, na kterou cílí ustanovení § 2 odstavec 3 zákona č. 106/1999 Sb. Katastr nemovitostí je vymezen jako zdroj informací, které slouží k ochraně práv k nemovitostem, pro daňové a poplatkové účely, k ochraně životního prostředí, zemědělského a lesního půdního fondu, nerostného bohatství, kulturních památek, pro rozvoj území, k oceňování nemovitostí, pro účely vědecké, hospodářské a statistické a pro tvorbu dalších informačních systémů. Katastrální zákon upravuje podrobněji poskytování údajů z katastru nemovitostí, přičemž podmínky pro poskytování údajů z katastru nemovitostí, formy poskytování údajů z katastru včetně podmínek dálkového přístupu a úplaty za poskytování údajů z katastru jsou dále upraveny výše citovanou prováděcí Vyhláškou.

Argumentace žalobce judikaturou Nejvyššího správního soudu není přiléhavá. Proti obecným závěrům rozsudku tohoto soudu ze dne 29. 3. 2007, č. j. 2 As 12/2006 – 11, dostupného na www.nssoud.cz, ohledně posuzování vztahu speciality a generality dvou právních předpisů, nelze ničeho namítat. Předmětem posouzení Nejvyššího správního soudu však nebyl v popsáném případě střet zákona o svobodném přístupu k informacím a katastrálního zákona, ale otázku vztahu obecné právní úpravy účastenství ve správním řízení podle správního řádu a dvou v úvahu přicházejících norem speciálních - § 14 odst. 1

atomového zákona a § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny. Žalobcem označený rozsudek Nejvyššího správního soudu se tak týkal svou povahou zcela odlišného sporu, který se koncentroval „pouze“ na otázku, která z těchto dvou norem má povahu normy speciální v jejich vztahu vzájemném.

V případě druhého žalobcem citovaného rozsudku tohoto soudu ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010 – 86, dostupného na www.nssoud.cz, jednalo se o skutkově i právně odlišný případ, neboť Nejvyšší správní soud posuzoval komplexnost jiné právní úpravy, pokud aproboval závěr o tom, že důvody pro odepření informace mohou být obsaženy i v jiném zákoně než zákoně o svobodném přístupu k informacím. Takovým důvodem nemůže být povinnost členů hodnotící komise zachovávat mlčenlivost (§ 75 odst. 6 zákona o veřejných zakázkách), neboť § 19 zákona o svobodném přístupu k informacím výslovně stanoví, že poskytování informací dle tohoto zákona není porušením povinnosti zachovávat mlčenlivost.

Městský soud v Praze neshledal postup žalovaného při vydání napadeného rozhodnutí ani v rozporu s žalobcem citovanou Směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2003/98/ES, o opakovaném použití informací veřejného sektoru ve spojení s ústavně garantovaným právem na informace podle článku 17 odstavec 3 Listiny základních práv a svobod, neboť katastrální zákon i prováděcí Vyhláška zcela určitě, srozumitelně a jednoznačně stanoví podmínky poskytování údajů z katastru nemovitostí, formy poskytování údajů z katastru včetně podmínek dálkového přístupu a úplaty za poskytování údajů z katastru. Z kontextu účelu zákona o katastru nemovitostí lze dovodit, že úmyslem zákonodárce bylo upravit plnění informační povinnosti a poskytování konkrétních informací týkajících se katastru v těchto předpisech komplexně, a to právě s ohledem na potřebu zvýšené ochrany informací v katastru obsažených. Žalobce byl ostatně v odůvodnění napadeného rozhodnutí informován o tom, jakým způsobem lze požadované informace o cenových údajích poskytnout. Žalobcem požadované informace proto nelze považovat za takový druh informací, který by odůvodňoval postupovat při jejich poskytování proti zákonem formulované negativní působnosti zákona o svobodném přístupu k informacím.

Ze všech výše uvedených důvodů tedy Městský soud v Praze po posouzení žaloby a podrobení přezkumu veškerých žalobních bodů neshledal žádné důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, protože nezjistil, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem. Na základě toho soud žalobu podle ustanovení § 78 odstavec 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odstavec 1 soudního řádu správního, podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením

shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odstavec 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. srpna 2016

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu